

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Iter seu dies V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

lachrymarum copia pectus suam percutiendo
peccatorum exegit.

7.
lib. 6. de Sa-
cerdotio.

Refert S. Chrysostomus, animam virtuo-
tici, quotiescunque instante ejus à corpore
tione illud expurgata conscientia sumperit, ap-
rum comitari recto tramite deduci ad cœlum;
nonnulli Divina dignati revelatione experti
viderunt.

8.
Ex litt. an.
Brasil. Pro
v. 15. 85.

Adolescens quidam Indicus conversus ad
mortique vicinus, sumpto sanctissimo Sacramen-
mo cœli exarsit desiderio in hæc verba prorup-
Postquam Christus suo corpore me famelicum per-
moror in terris? cur non vinculis expeditus car-
feror in cœlum? & hæc dicens animam redidit
toti suo.

9.
Greg. Naz.

S. Gregorius Nazianzenus in oratione facta
Patre suo refert, quod is mortali quadam vice
infirmi, cum sacro illo sese præmuniret
tute hujus sanctissimi Sacramenti pristina san-
ex integro restitutus.

Hier. Plat.
de bono
stat. Relig.
l. 2. c. 21.

S. Reginaldus in extremis monitus, ut
Sacramentum extremæ Unctionis, responderet
illud recipi manuum ministerio sanctissime
nis, in qua plurimum confido, Et ad quam
proficiscor.

De Tentationibus, earumque mediis.

Iter seu Dies V.

TIT. I.

Infirmus Sacramento extremæ unctionis præ-
pugnans orditur contra Dæmonis insulas & ten-
tiones, quæ reducuntur ad tres principales, scilicet
fidem, spem, & Charitatem.

Primò suggerendo, fidem nostram non esse veram, *Dæmon ag-*
gestam, totumque, quod traditur & docetur in *credatur*
veritas esse meram inventionem, illusionem & imagi- *moribundū*
onem; quapropter concludit inimicus, ecce, *triplici tē-*
ratione. quandoquidem extremam jam vitæ attigisti
 meram, necesse est, in negotio tanti momenti se-
 curus agas, ac Dominum Deum exores, ut te illu-
 minet circa veræ fidei articulos, & eo ipso, quo ad-
 ventus circa eos tibi proponit dubia, in extremam
 ruinam & perditionem te pertrahere nititur: siquidem
obus in fide, dubio voluntatio, est hæreticus. Huic *Tres modi*
 tentationi tres adunt modi respondendi: primus est *respondendi*
 iustus, & valet contra omnes tentationes: ut, *tentationi-*
videlicet, recurras ad Deum, & sanctissimam in Virginem bus contra
desperatam, ab eis petendo auxilium, summaque humili- *fidem.*
tere ac fiducia dicendo! Domine, vim patior, responde
pro me: Domine, vim patior, responde pro me.
 Secundus est, ut omnibus iis, quæ suggerit dæmon,
 non ocludas, & nihil ei respondendo animosè
 progrediaris in via salutis, varios virtutum exercendo
 virtus, & canis illius latratus quoscuque flocci pendas.
 Tertius modus respondendi est, ut non cum Dæmone *Vide exem-*
plum 2. & 3.
 loquaris, sed simpliciter credas: *Diabolo dubia propo-*
nitur non est respondendum: unde dices: ego credo, Blos. dict.
 quod credit sancta Ecclesia, & sanctæ Ecclesia credit, p.p. c. 22.
 quod credo ego.

Neque, ut dæmon suggerit, Deus exorandus est,
 ut te illumineat in vera fide, sic enim ea ambigua red-
 deretur & dubia, ac proinde perderetur (cum de-
 beatur esse certissima & infallibilis) & in hæresin inci-
 deretur; est enim quidem augmentum fidei petendum
 est, veluti illud postulabant Apostoli: *Domine adauge Luc. 17.*
nostra fidem.

Secunda tentatio, quæ fit media desperatione, *Vide exem-*
plum 4. & 5.
 procedit contra spem, & ista duobus modis con-
 tegere solet: primò, quando dæmon te inducit ad
 credendum, quod non prædestinatorum, sed præsci-
 torum seu reprobatorum sit insertus numero: secundò,
 quod propter peccatorum tuorum enormitatem &
 multitudinem non promerearis veniam & remissionem.

B s Primò

ST
 10
 10

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

*Quomodo
obviandū
tentationi-
bus contra
frem.*

Primo tentationis modo respondendum est, non rem mentiri; unde quod sit pater mendaciorum, ex eo optimè cognoscitur: siquidem communitatorum sententia est, nunquam Deum revelaturam damnationem, veluti revelat salutem & praedestinationem ejus: etenim talis etiam in hac vita cogit desperare; & tamen de fide est, unquam cogit, diu vivit, esse in via, in qua quilibet salvari salutem sperare potest. Secundo respondendum est, si prorsus hoc verum esset, eò magis servitio & amorem incumbendum esse.

Secundo tentationis modo respondebis cum Catharina: *Totum est verum*, animam meam enormibusque peccatis esse obnoxiam; *sed in vultu Christi anima abluitur*. Respondebis cum Bernardo; duplici titulo Christo competere debito *unionis & meritis*, primo ipse contentum alterum mihi donat; sicque in potentissimis &

Vide exemplum 6.

sed etiam à purgatorii poenis confido me fore liberum. Optimus insuper respondendi modus est, si suggerit dæmon, opponas, & totum dicas, contra si nimum exaggerat peccata tua in ordine ad gloriam Dei, tu è contra eadem diminue Divinæ intuitu recordia.

*Modus respondendi
tentationi-
bus contra
Charitatem.
1. Pet. 5.*

Tertia tentatio est contra charitatem Dei & proximi, quando menti infirmi representat cogitationem odij, aut odij, aut pravi amoris, & infirmum ad conscientiam complacentiam inducere satagit.

Huic respondetur juxta S. Petri Apostoli coelationem: *Cui resistite fortes in fide verum*, videlicet, aeternam vitam viva fide credendo, Deum nobis esse praesentem nos videre, & poenam & praemium aeternum nobis tributurum.

Medium quoque facile est, ut resistas & victoriam in hujusmodi tentationibus, si propter peccata merita elicias actus contritionis: cum enim de peccato de praeterito, signum est te non contentum praesenti.

EXEMPLA.

TITUL. II.

Exebre exemplum est duorum illorum adolescen-
tium, quorum unus, in morte de fide disputans cum
Demone, damnatus fuit; alter vero, quia non disputavit,
sed simpliciter respondit: Credo, quod credis Ecclesia, &
Baptista, quod credo ego, salutem obtinuit

Cuidam Religioso comparuit Dæmon sub specie &
forma Superioris sui excitans illum ad dignam mortis
dispositionem, ad eliminandos è mente, uolens dubie-
tatis scrupulos, ad preces ad Deum fundendas: quare uis
intellectum veræ fidei, in qua ei moriendum esset,
illuminare illi strare lumine, sicque fictus ille Superior
dixit: Pauò post accessit verus Superior in firmum
mundi causa, & actum intelligens, sub tò ei respondit,
quodque, ne ulla ratione fraudulentæ huius suggestioni
redderet fidem, ni decipi vellet, fuisse namque meram
Dæmoni illusionem, qua ipsum veræ fidei dono privare
intendisset; unde infirmus consolatus contentusque re-
mansit, ac debitas Deo gratias peregit.

Alteri cuidam Religioso similiter apparuit Dæmon
sub specie Angeli lucis, eique ex parte Dei revelavit, Ludolph.
bactero reproborum eum esse inscriptum, ac propterea de vita
operis pietatis opera, quæ deinceps moliretur, Christi p.2.
tanti ei profutura: respondit bonus Religiosus: Be- cap. 50. in
pulum Deus: nec tamen desperabo; sed poenitentiam, sine
quam agendam, duplicabo & triplicabo, donec gratiam & Exempla
misericordiam apud Deum inveniam. Hacque firmatus eorum qui
revelatione, opitulante gratia Dei, devenit in notitiam, restiterunt
precedentem illam revelationem Dæmonis fuisse il- desperatio-
lusionem.

Magister Taulerus quadam vice interrogatus fuit:
Quid faceres, si te Deus damnare vellet? respondit, In vita
eoque brachio eharitatis, nimirum & humilitatis Sri- Tauleri.
Cilicis cum amplexaret, & cogerem eum meum descendere
miserum, & sic infernus mihi esset paradisia.

Refert

Exempla
eorum, qui
restiterunt
tentationi-
bus contra
fidem.
2.

3.

Ludolph.

Christi p.2.

cap. 50. in

Exempla

desperatio-

4.

Tauleri.